

ČESKOBRATRSKÁ
CÍRKEV EVANGELICKÁ
FARNÍ SBOR V OPAVĚ

Sborový zpravodaj

LÉTO 2019

Boha nikdy nikdo neviděl, ale jestliže se milujeme navzájem, Bůh v nás zůstává a jeho láska v nás dosáhla svého cíle. (1J 4,12)

Věříme v Boha, na kterého si nemůžeme sáhnout. Nelze si ho ani představit a nikdo ho nikdy neviděl. Ty nejdůležitější věci v životě jsou právě takové. Jde nám o ně, ačkoli je nemůžeme jednoznačně spatřit, osahat a vysvětlit. Jsou zahaleny tajemstvím. Třeba pravda, láska, naděje... Kolem nich se lidský život točí, ačkoli nejsou hmatatelné a viditelné.

Věříme v Boha, který nějak souvisí s láskou. S naší láskou mezi námi. Když si neubližujeme, přejeme jedni druhým dobré, pomáháme si, chováme se k sobě pravdivě, když se zkrátka máme rádi, pak v nás Bůh zůstává, děje se v nás, je s námi. Náš život pak míří dobrým směrem, k dobrému cíli. A naopak - kde bychom si ubližovali, přáli druhým jen to nejhorší a prosazovali to svoje na úkor druhých, tam by v nás Bůh nezůstával, nebyl by tu a vše by se valilo špatným směrem.

Znamená to tedy, že je Bůh tak silný, jak mu svou láskou umožníme?

Když jsme dobří, on sílí, ale když se nemáme rádi, tak slábně? Jakkoli to může znít divně, něco na tom je. Boží království roste skrze lidská srdce a jsou-li naše srdce tvrdá a vysušená, semínka Božího království se mohou zadusit, uschnout, nevzejít. Ale přesto, že na našem postoji záleží, tak to neznamena, že my sami „vytváříme Boha“. Život jsme si přece sami nedali. Bůh nás svou milostí předchází, je tu dřív než my. Rozhodně není na nás závislý, mnohem víc my na něm. Jakkoli můžeme Boží království brzdit či rozvíjet, je to jeho království a ne naše. Boha nikdy nikdo neviděl, ale přesto může zůstat v nás skrze svou lásku. O to jde, otevřít se Božímu působení, přijmout je, žít v něm. Chodit s Bohem, chodit v lásce. Kéž to o nás a našem sborovém společenství platí.

Pavel Janošik

Slovo šéfredaktora:

Milí čtenáři našeho Zpravodaje,

toto číslo by tak trochu mělo vonět létem, dovolenou, prázdninami. K tomu se vztahuje i uvedená modlitba. O naší církvi se říká, že mnohé důležité věci dovedeme vyjádřit písní. Rádi zpíváme, máme bohatý výběr a s touto letní dobou mám spojenou píseň č. 221 našeho zpěvníku: *„Když ráno slunce vzbhází nad hory červená, / do modra doprovází je píseň skřivánků. / A všechno kolem zpívá též a díky Tvůrci vzdává i rosa, / která spává ve vůni heřmánku.“*

Ani v letním období se nenudíme. Možná jste si toho ani nevšimli, možná trochu „cítí“, ale nechali jsme opravit dveře v prvním patře. Už to potřebovaly, nyní vypadají jako nové. Ještě přijdou opravit dveře mezi pokojem pro hosty a sborovou kuchyní, tam bude potřeba generální oprava. Následovat bude vymalování celého prvního patra a další drobné úpravy. Nade vším bdí stavební komise a další spolupracovníci. Díky za vaši aktivitu.

Dne 9. 6. 2019 byla v našem sboru konfirmace. Byli konfirmováni tři „stateční“ bratři. Máme z toho radost, obzvláště u těchto mladých lidí, kteří se již dnes aktivně zúčastňují sborové práce. Seznámení s nimi a další povídání o konfirmaci uvedeme v podzimním Zpravodaji. Fotografie naleznete na našich webových stránkách.

Ani sborový život nespí, pokračují všechna pravidelná setkání, o dalších

akcích se můžete dočíst. A je jich dost. Snad bych jen mohl zmínit výlet nedělní školy, při kterém děti procházely zlatnickým lesem a připomínaly si stvoření světa. Více se dozvíte v samostatném článku, jen mám k tomu jeden aktuální postřeh. Není to jen akce dětí, ale podílí se na tom i mnoho dospělých, možná jich bylo více než dětí. A opékání špekáčků u Jančářů na zahradě byla opravdu velice milá společenská událost s přátelskou atmosférou, kde se setkalo mnoho rodin všech generací. Díky vám všem, kteří jste se na tom podíleli.

Minule jsme hovořili o úpravě farního dvora. Udělalo se kus práce na jeho odvodnění a ono to opravdu funguje i při přívalových deštích. Žel jsme museli vykácet třešň, která byla dlouhou dobu dominantou našeho dvora. Už z raného dětství si pamatuji na její první květy a první třešně. Ale vše má svůj čas, stromy odcházejí tak jako lidé. Bratr kostelník zasel novou trávu, věříme, že dvůr a zahrada budou příjemným místem pro celý sbor.

V sobotu 15. 6. 2019 proběhla brigáda, pracovalo se na zahradě i ve sklepech.

Když mluvíme o letní době, tak také myslíme na letní tábor pro naše děti. Ne vždy se nám podaří jej naplnit, možná rodiče to nevidí jako prioritu, posílají děti na jiné aktivity. Ale přece sborové společenství je tak důležité. Letošní tábor proběhne pro děti od 9 - 15 let v Hošťálkově. Cena je velmi

vstřícna, 1 500 Kč. Prosím myslíte na to jako rodiče i prarodiče, pozvěte i své přátele a kamarády. Leták je na webových stránkách sboru, své přihlášky pošlejte na <https://1url.cz/@FarskyTabor2019>. A své dotazy můžete posílat na adresu: domestomas@gmail.com.

Dostáváte do rukou další Zpravodaj, snad se nám podařilo vás zaujmout. Mnozí z vás odjíždějí na dovolenou, navštívíte mnoho míst, setkáte se s jinými lidmi. Rádi bychom v podzimním Zpravodaji uvedli vaše postřehy, hodnocení míst, kde jste byli,

s kým jste se setkali. A nenechte si to sami pro sebe, ale pošlete své poznámky na sborový mail. Rádi se podělíme o vaše zkušenosti. Napište, co jste prožili!

Jménem redakční rady vám přejeme pěkné léto a končím další slokou písne 221: „*Svou líbezností chválí/ jej květů na tisíc;/ i pramen, který v dáli/ jde mořské vlně vstříc./ Poslušně, jak On povelí/ i ptáček k cíli chvátá/ a Jeho ruka svatá/ jej chrání, žebnajíč.*“

Tonda Plachý

Kalendář akcí ve sboru:

BOHOSLUŽBY:

Opava – každou neděli v 9 hod., se slavením sv. večere Páně každou první neděli v měsíci. Po bohoslužbách možnost posezení a vzájemných rozhovorů ve sborové kavárně.

Sudice – každou druhou neděli v měsíci v 11 hod.

Aktuální rozpis obsazení nedělí najdete na webových stránkách sboru.

DALŠÍ SBOROVÉ, SENIORÁTNÍ A CELOCÍRKEVNÍ AKCE

29.6. – 6.7.	Sborová rekreace – Sobotín
27.7. – 3.8.	Sborový tábor – Hošťálková
25. – 31.8.	Letní seniorátní týden mládeže – Nivy
1.9.	Bohoslužby na začátek školního roku a s pověřením učitelů nedělní školy
15.9.	Sborový den s Janem a Dagmar Lukášovými, beseda na téma „Zkušenosti a zážitky z cesty do USA“, společný oběd,
4. – 6.10.	Sjezd mládeže – Nové Město na Moravě
12.10.	Sborový zájezd po zajímavých místech Horního Slezska - historické město Glogówek s mnoha pamětihodnostmi a velkolepý zámek v Moszně s rozsáhlým parkem. Podrobnější informace v srpnu.

Dále nabízíme:

- duchovní rozhovory

- vysluhování večere Páně v rodinách u starších a nemocných
- křest a s ním související předkřestní přípravu
- církevní svatbu a s ní související předsvatební přípravu
- církevní pohřeb
- možnost zapůjčení duchovní literatury a evangelických časopisů
- Bible k zakoupení
- zasílání Zpravodaje, nedělních oznámení, kázání (e-mailem)
- pronájem sborového sálu

V případě zájmu neváhejte kontaktovat faráře sboru.

Bohoslužby jako centrum života sboru – IV.

Sborová oznámení nejsou jen organizační či technická záležitost. Většinou bývají umístěny v závěrečné části bohoslužeb, kde mohou dotáhnout zvěst kázání do situace sboru a předznamenat přímluvné modlitby. V našem sboru jsou zařazeny v úvodu. Ale ať už jsou zařazeny tam nebo tam, pomáhají budovat společenství a inspirují k modlitbám. Kromě oznámení sborového programu do nich patří také informace o dění v okolních sborech, seniorátu, celé církvi a v ekuméně. Citlivě lze do ohlášek zařazovat i oznámení týkající se konkrétních členů sboru, aby se za ně ostatní mohli modlit, navštívit je apod. V ohláškách je dobré také oznámit účel sbírky. Je možné dát prostor i aktuálním oznámením od účastníků bohoslužeb a pozdravům. Je však důležité dbát na to, aby ohlášky „nenabobtnaly“ a měly únosnou délku. K informování

účastníků bohoslužeb lze využívat i jiné formy – např. nástěnky, webové stránky, tištěné zpravodaje.

V úvodní části bohoslužeb je zařazeno také slovo k dětem. Odcházejí-li děti do nedělní školy, pak je vhodné, aby byly ve shromáždění přítomny vždy během úvodní části bohoslužeb a poznávaly tak, že bohoslužba celého sboru je i jejich slavení. Odcházet pak mohou společně po úvodní modlitbě. V našem sboru podobně jako ve sborech jiných zařazujeme na tomto místě krátké oslovení dětí, které souvisí s jejich následným programem nebo tématem dané neděle. Pak zpíváme píseň, kterou děti dobře znají a ke které se rády přidají. Tento blok končí symbolickým předáním lampičky se světlem. Zařazení slova k dětem má především posílit vědomí, že děti slaví bohoslužby spolu s námi dospělými. Ze stejného důvodu je doporučeníhodné, aby se děti do

shromáždění z nedělní školy opět vracely, zvláště pak k večeri Páně, které by se měly účastnit spolu s celým sborem.

Pavel Janošik

Historie sboru

Vzpomínky bratra faráře Karla Veselého, který působil v Opavě od 25. 8. 1947 do 31. 12. 1957, díl 4.

Samostatný sbor v Opavě od 1. 2. 1948
Nuž vraťme se k začátkům sboru. Jak už jsem připomněl, zjistili jsme, že v samotné Opavě je na 750 členů Českobratrské evangelické církve. Ve školách (jak jsou shora uvedeny) v diaspoře jsem zjistil – prostřednictvím dětí – okolo 400 členů naší církve, takže k 1. 1. 1948 jsme vykazovali v obvodě kazatelské stanice Opava na 1150 členů. To byl dostatečně velký počet členů k utvoření farního sboru. Proto výbor kazatelské stanice podal ihned žádost synodní radě o zřízení samostatného sboru. Synodní rada žádosti vyhověla a prohlásila Opavu samostatným farním sborem ke dni 1. února 1948.

Volba prvního staršovstva dne 14. 3. 1948

Při prvním výročním sborovém shromáždění dne 14. 3. 1948 bylo zvoleno první staršovstvo sboru. Kurátorem byl zvolen br. Stanislav Baťa, okresní soudce z Opavy, dosavadní předseda kazatelské stanice.

Místokurátorem byl zvolen br. Jaroslav Brodský, výrobce cementového zboží, pokladníkem br. Josef Kadlec, obchodník, jednatelem a zapisovatelem br. Lambert Pelan, soudní úředník v.v. Předsdou staršovstva jsem byl zvolen já. Dalšími členy staršovstva byli zvoleni: br. Rafaj, br. Patka, Jablonský, br. Slováček, br. Kubečka, br. Plachý, ses. Hromadová, ses. Čamková, ses. Volkmerová. Kdo byli náhradníky si již nevzpomínám. (Podle sborové kroniky: Václav Báša, Ing. Břetislav Choděra, Gustav Novák, František Patka, Vodička J., JUC. Vondráček František.) Bylo to dobré staršovstvo, které mělo zájem o růst sboru; pracovalo se mi s ním dobře a nedošlo nikdy k žádnému nedorozumění. Zejména br. kurátor Baťa a br. pokladník Kadlec byli výborní lidé, s nimiž jsem si dobře rozuměl a měli jsme se navzájem opravdově rádi.

Volba opavského faráře dne 11. 4. 1948

Sborové shromáždění k volbě faráře se sešlo 11. 4. 1948. Kandidátem pro volbu faráře jsem byl já sám. Volba byla vlastně již jen formální záležitostí, poněvadž jsem zde v Opavě bydlel a působil již od 24. 8. 1947, ale podle církevního zřízení bylo potřeba volbu provést. Volbu řídil a při sborovém shromáždění kázal br. kons. Jar. Kantorek z Ostravy, kam Opava jako kazatelská stanice dosud patřila. Kázal na text Mat. 16, 18 („...na této skále postavím církev svou, a brány pekelné nepřemohou ji.“).

Až do našeho příchodu do Opavy se konaly služby Boží jen v Opavě a v Sudicích (na Hlučínsku), kde byl zbytek členů z bývalého filiálního sboru německé evangelické církve

augsburského vyznání, kde také byl evangelický kostelík (vlastně větší hřbitovní kaple) a evangelický hřbitov. Jedenkrát za měsíc dojížděl do Opavy br. far. Jaroslav Kantorek z Ostravy nebo jiný kazatel z Ostravy a jedenkrát za měsíc br. farář Jaromír Kryštůfek z Krnova (do Opavy a do Sudic). V dalších nedělích konal v Opavě služby Boží čtené br. předseda kazatelské stanice Stanislav Baťa nebo br. Josef Kadlec. Zpočátku jsem konal služby Boží v tomtéž rozsahu, tj. v Opavě každou neděli, v Sudicích jedenkrát za měsíc a v Deštném jedenkrát za měsíc, jako se konaly před mým příchodem do Opavy. Postupně se však kazatelská činnost rozšiřovala a vznikaly nové kazatelské stanice.

Pokračování příště

Rozhovor

... s Tomášem Domesem.

Kdy jsi vstoupil do našeho sboru a proč, co tě k tomu vedlo?

Do sboru jsem se v podstatě narodil, takže jsem nikdy nezažil žádný okamžik vstoupení do sboru. Doufám, že vůbec jsem oficiálně členem, nevzpomínám si, že bych to někdy kontroloval :)

Studuješ vysokou školu, můžeš prosím popsat, co studuješ, proč ses pro to rozhodl?

Studuji na Matematicko-fyzikální fakultě Karlovy univerzity, jinak

přezdívané Matfyz. Dlouhá léta jsem se považoval za matematika, plánoval jsem jít studovat obecnou matematiku, na poslední chvíli jsem se ale rozhodl změnit zaměření, takže jsem skončil na informatice. Teoreticky zaměřený informatik nemá v Česku mnoho možností, v úvahu v podstatě kromě Matfyzu připadá už jen Masarykova univerzita v Brně. Na Matfyzu jsem ale měl už spoustu známých, se kterými jsem jako středoškolák jezdil na soustředění, takže to byla jednoduchá

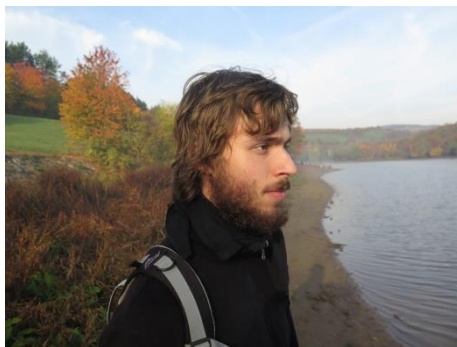
volba. Kromě informatiky jsem uvažoval o studiu učitelství, ale měl jsem podezření, že kvalita pedagogických fakult je v Česku na rozdíl od techničtějších oborů typu informatika nevalná, takže jsem vsadil na jistotu a šel na Matfyz.

Co si myslíš o mládeži jako takové, přibývá mládežníků nebo ubývá? Mládež je "zdroj" pro budoucnost církve - co si o tom myslíš a jak k tomu sám přispíváš?

Mám pocit, že teď odešla jedna silná generace mládežníků, takže spíš ubývá, ale snad je to jen lokální pokles. Myslím si, že mládež v našem seniorátu žije a dobře plní svoji funkci - umožňuje lidem najít si přátele v církvi mezi stejně starými vrstevníky, takže z církve neutěčou. Považuji za velmi důležité, aby se děti z různých sborů začaly včas scházet na akcích jako je setkání konfirmandů a mladší mládeže, protože v pozdějším věku může být obtížné je přesvědčit, aby se začali zapojovat v mládeži, ve které nikoho neznají.

Jaká je tvá oblíbená křesťanská píseň?

Mám jich oblíbených spoustu, hlavně ze Svítáku, teď mě napadá třeba Zpěv o slunci (ve Svítáku 209).

Co si myslíš o našem sboru - tvůj názor?

To je příliš široká otázka :) V našem sboru jsem vyrůstal a jsem na něj zvyklý, můj názor na něj by se jen těžko formuloval do slov a určitě by se nevešel do sborového zpravodaje. Můžu říct třeba to, že do něj chodím moc rád - obzvláště nyní, když už v Opavě pravidelně nebyvám a není to pro mě samozřejmostí jako dříve - a že se v něm cítím jako doma.

Co bys na závěr vyřídil našemu sboru?

Co bych vyřídil našemu sboru? Když se na bohoslužbách dívám na všechny ty prázdné židle, vždycky si říkám, že je škoda, že nás není víc. Takže bych našemu sboru popřál, aby do něj farníci přivedli své nevěřící kamarády, aby mohl alespoň trochu vyrůst.

Jarní mládežnické akce

Během tohoto jara se konaly tři mládežnické akce. První z nich bylo Kudy Komenský nechodil. Tato akce se konala v Jeseníku na konci března a na programu byl mimo jiné i výlet z Rejvízu přes Zlatý Chlum do Jeseníku, společný bowling a večerní program faryčky Daniely Havirové. Další akcí byla velikonoční Travná. Tématem bylo „Kdo je pro tebe Ježíš?“ Konala se během Velikonoc, od čtvrtka do pondělí. Poslední událostí v našem seniorátu během jara byly Seniorátní dny mládeže, které se konaly v Ostravě na konci května. V pátek večer se zpívalo na Noci kostelů, v sobotu dopoledne pak byla přednáška Michala

Brandy (jáhen v Chrudimském seniorátu; poloviční úvazek jako seniorátní farář a poloviční úvazek jako seniorátní farář pro mládež) na téma Mládež a církev. Odpoledne se šlo na haldu Ema, konala se porada M-SEM u (Moravskoslezské sdružení evangelické mládeže) a společná grilovačka na farní zahradě.

Ve dnech 3.-5. května se také konal víkend pro konfirmandy a mladší mládež v Šumperku. Všechny akce, včetně víkendu pro konfirmandy, se zúčastnili mládežníci a konfirmandi z opavského sboru.

Daniel Zmrzlík

Můj první synod

Synod je nejvyšší zákonodárné a řídicí shromáždění (parlament) Českobratrské církve evangelické, složené ze 74 volených poslanců z jednotlivých seniorátů (napůl duchovní a napůl laici) a Evangelické teologické fakulty Univerzity Karlovy (www.e-cirkev.cz). Letošní 1. zasedání 35. synodu proběhlo ve dnech 16. – 18. 5. 2019 a z našeho seniorátu byli přítomni Martin Zikmund a Mojmír Blažek (komise teologická), Noemi Batlová, Jana Grollová (komise výchovná), Vlastislav Stejskal (komise hospodářská) a Simona Kopecká (komise právní). Mezi nejdůležitější body jednání patřilo rozhodně přijetí strategického plánu do

roku 2030, jedná se ucelený dokument, který nastiňuje směřování naší církve v nejbližších letech. Dále byl synodem zvolen farář pro duchovenskou službu – bratr Zvonimír Šorm. Řešily se kazatelské úvazky, podporovaná místa, investiční kodex, finanční soběstačnost, celocírkevní kazatelé a mnoho dalšího. Ráda bych upozornila na prohlášení o klimatických změnách a na výzvu s žádostí o zaslání podkladů pro oslavy 30. výročí Sametové revoluce ([web 30svobodnychlet.cz](http://30svobodnychlet.cz)). Snad jsem na nic nezapomněla, a pokud ano, vše podstatné najdete zde: <http://synodcce.cz/>.

Co k tomu dodat? Můj dojem? Ano, byla jsem na synodu poprvé, mnohé obličeje jsem konečně připojila k tomu správnému jménu, mnohá jména jsem připojila k tomu správnému obličej. Byla jsem překvapená, jak dovedeme být konstruktivní i jak dovedeme hodit pod stůl docela dobrý návrh. Jednání byla zajímavá a velmi náročná na

pozornost (začínali jsme v 8.00 hod. a jeden den jsme končili po 22. hodině). Ačkoli jsem na synod přijížděla s velmi nejistými pocity a obavami, jednání bylo zajímavé a podnětné, snad poprvé jsem se cítila být součástí velkého organismu, ve kterém má každý človíček své místo.

Simona Kopecká

Parabeseda s Alexandrem Flekem

Ve čtvrtek 30. 5., právě v den Nanebevstoupení Páně, se na půdě našeho sborového domu uskutečnilo setkání s autorem fascinující Parabible – Alexandrem Flekem. Tento charismatický teolog je mimo jiné také autorem Bible 21, tedy nejaktuálnějšího překladu Bible.

Farář Pavel Janošik po celou dobu moderoval besedu, ve které se autor Parabible (knihy, která stojí „vedle Bible“) nejprve představil a uvedl svou cestu k Bohu. Dále se společně věnovali právě Parabibli – tedy knize zasazující příběhy z Nového zákona do současných reálií České republiky.

Zabývali jsme se jejím vznikem, vzhledem, strukturou a nechybělo ani autorské čtení. Celý příjemný podvečer jsme zakončili krátkou autogramiádou a společným posezením.

Podobná zajímavá setkání nejsou pouze duchovním obohacením našeho sboru a cestou ke sblížení, ale je to zároveň i způsob, jak se otevřít veřejnosti a společně s lidmi, se kterými běžně čas netrávíme, zažít silné okamžiky vedoucí k zamyšlení a debatě.

At' žijí duchovní amatéři! Skrze ně přichází nebe na zemi.

Kateřina Kopecká

Rozhovor

... s hostem České křesťanské akademie a našeho sboru Danielem Kroupou

Pan profesor Mgr. Daniel Kroupa, Ph.D. navštívil Opavu. Není to jeho první a doufáme, že ani jeho poslední návštěva. V rámci místní České křesťanské akademie a našeho sboru přednášel v prostorech Slezské univerzity na téma „Vlastenectví a národ ve 21. století“. Jeho přednáška kladla důraz na češtví ne v nacionální podobě, ale jako obohacení hodnot pro Evropu a další země. Jako

praktikující filozof dovedl pojmenovat mnoho věcí, které doposud pro nás byly jen abstraktním pojmem. Po přednášce jsme měli možnost hovořit s Danielem díky rodině Bittnerů ve Slavkově. Byla to úžasná chvíle, kdy jsme mohli diskutovat nejen o filozofických tématech, ale také například o postavení teologie v dnešní společnosti. Dana Kroupu asi nemusíme dále představovat, více si přečtete v rozhovoru. Ale snad jen mohu něco podotknout jako člověk, který se s ním mnoho let setkává a hovoří. Je to jeden z mých učitelů, od kterého se neustále učím nejen konsenzu, slušnému vystupování, toleranci, pracovitosti a úctě k životu. Velmi si vážím našeho přátelství. Povídáme nejen o filozofii, ale také o jeho blízkých, rodině, která je pro něj tak důležitá. Je jen logické, že se jeho děti angažují v prosazování hodnot ve společnosti. Určitě se více seznámíme s prací Paměti národa, kterou vedou jeho synové.

Vím, že s jeho názory nemusí všichni souhlasit, obzvláště nyní v rozdělené společnosti. Ale z projevu Dana Kroupy slyšíme možnost dialogu a hlavně, jak jsem jej mohl poznat, je to zkrátka slušný člověk.

Když jsem mu poslal naše „dotěrné“ otázky, ihned odpověděl. Díky.

Dane, jaký máš vztah k Opavě? A jak ses tady vlastně dostal?

Do Opavy jsem začal jezdit jako poslanec v letech 1996 až 98, protože byla součástí mého volebního obvodu a hned jsem tam našel řadu přátel. Největší dojem na mě udělal azylový dům, který jsi založil v době, kdy si ještě málokdo uvědomoval, jak bude takové zařízení potřebné. Opava se mi také zalíbila jako kulturní město. Navštěvoval jsem bohoslužby, knihkupectví, divadlo i univerzitu. Dokonce jsem byl také (podruhé v životě) na fotbale.

V dnešní době krize rodiny nemáme moc pozitivních příkladů, Ty máš šest dětí, snachy, zetě a plno vnuků, pravidelně se scházíte. Čím to je, že tak držíte spolu a máte si pořád co říci?

Když jsme se s manželkou vzali, strašně jsme se těšili na děti, ale nějakou dobu

se zdálo, že z toho nic nebude. Když jsme se s tím smířili, najednou se nějak s nimi roztrhl pytel. Všechny jsme je chtěli. Vedli jsme je k víře, k muzice a k soudržnosti. Pak už si své místo v životě museli hledat sami. Dnes je nás třicet, pravidelně se scházíme, slavíme společně Vánoce, Velikonoce, svátky a narozeniny. Naštěstí máme kde.

Jak ses dostal do kontaktu s církví a co Tě přivedlo stát se jejím členem?

Pomohlo mi studium filozofie a po dlouhém přemýšlení jsem se propracoval ke křesťanskému učení. Bylo to však poněkud abstraktní. Chtěl jsem to nakonec potvrdit křtem, ale nechtěl jsem vstoupit do žádné církve. Šel jsem nejprve za evangelickým farářem, který mi ovšem řekl, že to

nejde. Pak jsem požádal katolického kněze a ten se jen zeptal, jestli to chci hned nebo zda vydržím do neděle. V neděli jsem byl pokřtěn a rychle zapadl do společenství katolických vysokoškoláků, do něhož mě zavedl Tomáš Halík. Postupně jsem pochopil, že křesťanství není jen nějaké učení, ale živý vztah k Bohu a ke konkrétním lidem, kteří jsou jeho obrazem. Ten evangelický farář měl pravdu. V dalším hledání jsem měl také štěstí, protože jsem potkal vzácné osobnosti jako byli J. Zvěřina, B. Bouše, J. Reinsberg, M. Balabán, L. Hejdánek a další.

Žiješ náročným pracovním životem, setkáváš se s mnoha lidmi, máš mnoho rozhovorů, promlouváš na náměstích, máš prostor na nějaké ztišení, modlitbu?

Ano, každý den ráno a večer. Přes den v „hluchých chvílích“ v tramvaji, v autobuse, ve vlaku, v čekárně u zubaře.

Angažoval ses za doby totality, mnoha lidem jsi pomohl, měl jsi stále své žáky, byť to nebylo jednoduché, měl jsi blízko k budoucímu prezidentovi panu Václavu Havlovi a k těm, kteří ho obklopovali (což jsi v té době nemohl tušit), diskutoval jsi s lidmi jako Václav Klaus či Miloš Zeman (což nebylo vždy jednoduché a příjemné), stále udržuješ kontakty s mnoha lidmi ze zahraničí, zkrátka máš rozhled. My jsme dnes dost deprimováni z vývoje v naší zemi, slyšíme o korupci, neúctě k zákonu,

o zkratkovitých a populistických řečech. Prosím Tě, má naději Česká republika v rámci Evropy? Máme nějakou šanci? Existuje naděje svobodné a společné Evropy?

I mě deprimuje stav naší politiky a veřejného života. Ale nejvíce mi vadí, že máme svobodu a neumíme jí užívat k něčemu dobrému. Lidé, kteří ztratili vztah k Bohu jako jedinému zdroji života a smyslu, se upínají jen k tomu bezprostřednímu, k vlastním zážitkům a požitkům, k pasivitě. Chtějí si užívat a nejsou schopni něco sami konat, co má smysl. Slepě přijímají to, co se na ně valí z televize a z internetu. Ztrácejí vlastní fantazii, iniciativu i tvořivost. Už Aristoteles však věděl, že štěstí je činnost. Postižené jsou i církve, které jen melou z podstaty a nezpívají Hospodinu píseň novou. Žijí poklidně v duchovní poušti a nenabízejí živou vodu ani neukazují východisko a směr cesty. Chci říci, že politika je jenom obrazem společenského života a bez toho, že se změní život a společnost, se politika sama změnit nemůže. Moje disidentská zkušenost mi ukázala, jak velké věci může dokázat pár lidí, kterým o něco důležitého jde a kteří se dají dohromady navzdory útlaku a pronásledování. Taková obroda může začít v Praze, v Brně, v Opavě i ve Slavkově. Proto mi stojí za to vážít cestu přes půl republiky, abych se setkal s lidmi, o kterých vím, že nejsou lhostejní a apatičtí, ale snaží se na svém místě o něco podobného jako já.

Děkuji za rozhovor a přeji Ti hodně síly, zdraví a radosti z Boží lásky. A

těším se na další setkání snad v Opavě. Máš tady svůj „Fan club“.

Tonda Plachý

Velikonoční dílna 6. 4.

Před Velikonoce se jako již tradičně uskutečnilo setkání všech, kteří rádi věnují svou energii tvorbě něčeho krásného a užitečného, na Velikonoční dílně.

Už od brzkých sobotních dopoledních hodin jsme pilně pracovali a zdobili perníčky, vyráběli rozličné předměty úzce či vzdáleněji spjaté s nadcházejícími svátky a také tužili vzájemné vztahy. Svou práci jsme přerušili jen na rychlý oběd, kde jsme překvapeně zaznamenali více strávníků než pracantů. Není divu, přerušili jsme tradici špaget s omáčkou a vydali se do jiné oblasti italské gastronomie za pizzou. Odpoledne se k dětem, maminkám a ostatním ochotníkům přidalo také několik mládežníků. Pletení pomlázek, výroba domácího pesta či zdobení věnců nás zaměstnalo až do večera. Jako každý rok i letos mnoho účastníků využilo možnosti

přespání na faře (o tom, kolik času nocležníci skutečně strávili spánkem, ví pouze oni sami ;)).

Celodenní snažení jsme v neděli završili společnými bohoslužbami a následným prodejem výrobků. Doproděj předmětů probíhal i o dalších nedělích. Celkově se nám podařilo vybrat neuvěřitelných 6 444 Kč, které budou věnovány na sbírku na rekonstrukci modlitebny.

Tímto děkujeme všem organizátorům i účastníkům. Bez jejich zápalu a ochoty věnovat svůj čas dobré věci by se dílna nemohla uskutečnit. Díky patří i všem, kteří obdarovali naše hladové krky domácí buchtou či pomazánkou, a také bratru faráři a celé jeho rodině za trpělivost s bandou ne vždy tichých pracantů každého věku na domácí půdě. Děkujeme za společně prožitý sobotní den!

Kateřina Kopecká

Stvoření světa

Toto téma jsme po celý školní rok probírali s našimi malými dětmi v Mraveništi a vyvrcholilo zážitkovou hrou určenou pro malou a velkou

nedělkou. A tak se konal v sobotu 8. 6. 2019 odpoledne výlet nedělní školy ve Zlatníkách a v okolí Stěbořického rybníka. Prošli jsme se nádhernou

přírodou a na každém stanovišti si uvědomili, že vše, co Bůh stvořil, je dobré. A tak děti vymýšlely protiklady jako den a noc, tma a světlo či lžící oddělovaly vodu od pevniny (kamenů). Také se mohly pokochat velkým množstvím rostlin při jejich poznávání. Omotávaly sluneční paprsek a vytvářely hvězdičky pomocí prskavek. Děti se také zaposlouchaly do ptačí řeči při sluchovém rozeznávání ptactva či chytaly ryby na magnetické udice. A to už se blížil šestý den stvoření a cesta do kopce a děti skládaly pomocí magnetické stavebnice zvířata a pomocí přírodnin člověka. A přišel den sedmý – den odpočinku a děti čekal těžký úkol...lehnout si na deku a 2-4 minuty nemluvit. Všichni zvládli dojít do cíle a tak už nás čekaly odměny a medaile. Společně jsme si opekli špekáčky a až do večera spolu pobyli.

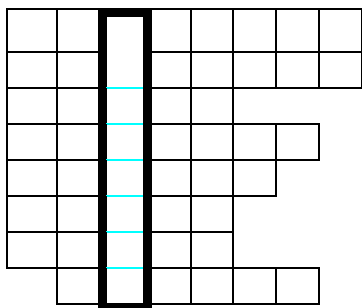
Děkuji všem za pomoc, bylo vás tolik, byli jste moc fajn, ale nejvíc díky Renči, Dance a Michalovi. Bylo to moc milé odpoledne nejen pro děti, ale taky pro rodiče, prarodiče a mládež, kteří buď doprovázeli své děti, nebo pomáhali na stanovištích. A tak můžu děkovat Bohu za krásný svět i za dnešní milé společenství a spontánní radost našich dětí.

Zdenka Jančářová

Staršovstvo sboru bere tuto aktivitu jako něco výjimečného, je to úžasné setkání dětí, ale i rodičů a mládeže.

Pavel Janošik

Prázdninová křížovka

prosba, volání k Pánu Bohu

Ježíšovi nejbližší

Bible jinak

počet učedníků

Noe stavěl loď, protože přišla....

Pán Ježíš u večere lámal

Ježíšova matka

Jméno obra, kterého porazil David

Připravila Anička Plachá

Chvilka poezie

Všechny poetické duše bych dnes ráda seznámila s Rupi Kaur (*4. 10. 1992), indicko-kanadskou básnířkou. Narodila se v Paňdžábu, ve čtyřech letech emigrovala s rodiči do Kanady. Potýkala se s neznalostí jazyka a snad i tato frustrace ji vedla k vyjadřování emocí pomocí krátkých básní a próz, které si sama ilustruje. Píše malými písmeny a bez interpunkce. Bohužel, její obrázky nemůžeme v tomto zpravodaji prostředkovat, ale snad to Vás, čtenáře, povzbudí zalistovat aspoň v jedné z jejích dvou sbírek (Mléko a med a Květy slunce).

Její básně jsou osobní až intimní zpovědi dívky, ženy, jsou to křehké výpovědi, které míří přímo a pod všechny vrstvy našich srdcí. Je pravdou, že její pohled je pohled opravdu hodně ženský (snad nebudu nařčena z genderové nevyváženosti), ale i mužští čtenáři mohou objevit v jejích slovech mnohé. Třeba to, jak jsme rozdílní a jak se doplňujeme – a to je dobře – protože přesně tak jsme byli stvořeni („*Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muž a ženu je stvořil.*“ Gen 1,27).

Vybrala Simona Kopecká

odešel jsi

ale pořád tě chci

i když si zasloužím
někoho

kdo by byl ochoten
zůstat

spíš než to

co jsme spolu prožili
mě drtí

co jsme mohli prožít

zasloužíš si

být objevená

ne ztracená

když večeríme a matka si
chce povídat

otec ji okřikne

at' nemluví s plnými ústy

takhle jsme se naučily

celý život mlčet

matka
má ve zvyku
dávat ti více lásky
než můžeš unést
chybí ti otec
jsi
předmětem sporu
dvou stran
které se nikdy nedohodnou
na příměří

ani jeden z nás není šťastný
ale ani nechce odejít
a tak se vzájemně ničíme
a říkáme tomu láska

jsi tenká čára
mezi vírou a
čekáním na zázrak

– *dopis pro mnou budoucí lásku*

Jubilanti ... v červenci, srpnu a září

(zmiňujeme jména starších členů sboru a prosíme o pochopení, že vzhledem k zákonu o ochraně osobních údajů neuvádíme jejich datum narození a bydliště)

Jaroslav Ševčík, Jindřich Malý, Zdenka Wolfová, Jarmila Binarová, Helena Hromadová, Božena Malá, Věra Janáčková, Erich Chalupski, Ludmila Leszczynská, Ruth Havranková, Jiří Kynčl, Vítězslav Janáček, Alena Šindlerová

Všem jubilantům vyprošujeme Boží dobrotivou blízkost, ochranu a pokoj!

Modlitba letní noci.

Cesta, mnoho cest, prašných, kamenitých, trnitých, ale i snadných. Společnou myšlenku mají, cíl, dojit někam a zároveň být s poutníky, s krajinou, s Bohem! Vždyť co je víc než být součástí stvořeného a tak objímáme, jsme objímáni, otevíráme náruč a tak zjistíme, že svět Boží je velká náruč květů, vůní, motýlů, tance, pění, zapomnění, ztišení, vzhlížíme k tobě Kriste! Nauč nás objímat a laskat tento svět na cestách pokání s lehkostí ať srdce přetéká radostí doprovázená Kristovým Hosana na výsostech. Amen

Modlitba Radka Dehnera

Adresa sboru: Lidická 2, Opava 746 01

možnost rozhovoru s farářem, nejlépe po předchozí domluvě - každý den mimo pondělí

Farář: **Mgr. Pavel Janošík**

Kurátor: **Antonín Plachý**

Telefon: **739 517 284**

Email: opava@evangnet.cz

Web: www.evangeliciopava.com

Facebook: **Evangeliciopava**

Bankovní účet: **28 00 32 13 97 / 2010**

Fond oprav: **25 00 49 98 39 / 2010**

Redakční rada:

Šéfredaktor: Antonín Plachý

Členové: Pavel Janošík, Petr Wolf, Zdenka Jančářová

Jazyková korektura: Helena Domesová

Grafická úprava: Viliam Kušník

JEŽÍŠ UZDRAVUJE WORKOHOLIKA